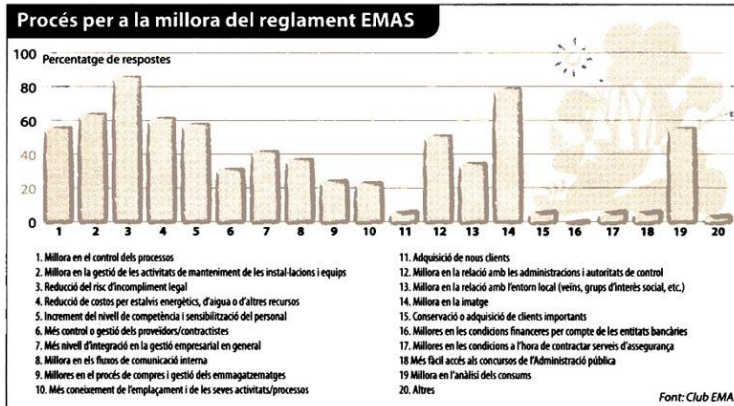

MEDI AMBIENT: NOVES VIES DE GESTIÓ

Les empreses amb EMAS volen més facilitats legals

Les firmes que han adoptat el reglament han constituït un club

■ **Les empreses que han adoptat el sistema EMAS de gestió segons paràmetres ambientals voldrien que el seu compromís els servís per no haver de fer davant l'Administració de medi ambient els mateixos tràmits pels quals han de passar empreses que no han implantat aquest tipus de mètode.**

J. GARRIGA
Barcelona

Les empreses que han adoptat aquest sistema de gestió ambiental s'han organitzat recentment en una associació, el Club EMAS, per tal que el fet d'haver adoptat el reglament més exigent els singularitzi davant l'Administració en el compliment de lleis, com la 3/98 d'intervenció integral de l'Administració ambiental (IIAA).

«Algunes lleis que s'han anat promulgant, com la IIAA, no han tingut en compte les empreses que han volgut adoptar un sistema de gestió EMAS, fins al punt de perjudicar-les», explica el president de l'associació, Martí Puig. Hi afegeix que «no pot ser que, per renovar la llicència ambiental, la llei ens obligui a fer una avaluació ambiental que ja està inclosa en el procés EMAS». Aquesta circumstància es dona tant en el cas de la IIAA com en la Llei de sòls, en què també es demana presentar informes tècnics que han de ser verificats per entitats certificadores que, evidentment, cobren per aquest servei d'auditoria, que, com remarca Puig, ja està assumit dins de l'aplicació del sistema EMAS.

És per això que «ara volem intervenir, conjuntament amb el Departament de Medi Ambient i Habitatge, en la redacció definitiva de la Llei 3/98, perquè les empreses amb un sistema EMAS puguin quedar exemptes

de les controls periòdics i, així, estalviar-se tràmits burocràtics i els costos d'haver de contractar una entitat certificadora».

Per la seva banda, Roberto Torregrossa, director de l'Hotel Alimara, empresa que també s'ha adherit al Club EMAS, fa aquesta reflexió: «Es diu que qui contamina paga, però i el que ho fa bé? Caldria que l'Administració l'incentivés, subvencionant-li taxes com la d'escombraries o els rebuts de la llum, el gas i l'aigua». Segons el seu parer, «això animaria moltes empreses a pujar al carro de l'EMAS. Un cop aquest sistema de gestió ambiental s'hagués generalitzat, sí que podrien desaparèixer aquests ajuts públics». Torregrossa estima que, a més a més d'exempcions, caldria parlar també «d'anar

cap a una homogeneïtzació de les diferents normatives i certificacions, a tots els nivells administratius: UE, Estat, autonomia i Ajuntament».

Aquestes qüestions s'inscriuen en la revisió d'aquest reglament europeu, el número 761/2001, que la Comissió Europea està revisant perquè n'hi hagi una nova versió abans del 2007. Dins d'aquesta reformulació del reglament, les empreses amb EMAS també demanen que s'agilitin les tramitacions per fer efectives les desgravacions sobre el 10% de l'impost sobre societats i dissenyar subvencions combinades per a millores tecnològiques que contribueixin a reduir l'impacte ambiental de l'activitat econòmica. Per implicar-hi més les pimes, es proposen solucions com auditories encreuades entre empreses d'un mateix sector. Una altra discussió sobre la reforma del reglament té a veure amb la possibilitat que l'EMAS esdevingui una eina per

atorgar valor afegit als productes i serveis que ofereix l'empresa. Moltes empreses veurien de bon ull que el reglament EMAS s'aproximés a les eines existents relacionades amb ecoproductes o ecoserveis i els sistemes d'etiquetatge ecològic.

Aquesta visió més comercial del reglament, però, és vista per Martí Puig amb certes reticències: «Cal tenir cura que no es trenqui el concepte global de l'EMAS, que és un sistema de gestió, i no pas una etiqueta». Segons la seva opinió, «el que dóna vàlua al sistema de gestió és el compromís amb el medi

Hi ha posicions enfrontades sobre si donar valor comercial al sistema

La necessitat de més difusió del reglament és una altra de les preocupacions

ambient, que l'empresa ha de transferir des del seu propi àmbit a l'entorn social dels seus interessats».

Tot i que el reglament ja fa uns quants anys que és vigent, encara no és prou conegut en el conjunt de la societat, i, per això, com diu Roberto Torregrossa, «falta molta més difusió». En el cas del seu establiment hotelier, «s'ha pogut observar com els clients valoren, quan se'ls informa, que l'hotel hagi adoptat el sistema de gestió ambiental». Com fer més empreses amb EMAS? Per a Martí Puig, «primer cal arribar a un estadi en què el conjunt d'empreses s'adeqüi a la IIAA, procés que s'ha alentit perquè moltes han volgut anar-ho ajornant». ♦

Surt a compte econòmicament?

Una majoria d'empreses compromeses amb el reglament EMAS assegura que participar-hi significa un desavantatge econòmic, tot i que cal dir que moltes empreses no acostumen a fer una anàlisi documentada dels costos i beneficis associats.

Per a Martí Puig, director de CISVASA, empresa de transport de matèries perilloses, «implementar un sistema de gestió ambiental no és barat, però hi ha aspectes

difícils de valorar, a part dels petits estalvis que es puguin obtenir en els diversos paràmetres, com la projecció en el si de l'empresa de noves actituds per preservar l'entorn».

El director de l'Hotel Alimara, Roberto Torregrossa, afirma que «la inversió de vegades pot tenir un període de retorn curt, i d'altres, llarg». En el cas de l'hostaleria, «tot i que es prefereix invertir en coses tangibles, com ara el canvi dels

elements decoratius, jo rec que la repercussió econòmica finalment és favorable».

En el cas de l'Hotel Alimara, «la inversió de dispositius per estalviar aigua va tenir un retorn al cap de dotze mesos i adoptar un sistema intel·ligent de control d'energia, que va costar 24.000 euros, es va recuperar en dos anys, en veure, entre d'altres coses, que podiem contractar menys potència per obtenir els mateixos serveis».